

сто, гдѣ то вынагы ще бѣдн: плачове, скръщанье зѣбно, оуكانье, вайканье, хѣлн, выкове, рѣгательства; мѣсто, гдѣ то вынагы е безъ Бога, и никога не ще нма свобода. мѣсто, гдѣ то не ще нма хранѣ за дѣшѣ тѣ: внѣтрешны тѣ добринны, то есть, не ще нма свѣтъ за ума; добро за волѣ тѣ; хѣвосты и покой за сѣрдце то: нито пакъ, ще нма и вѣнчашны тѣ добринны, за благосѣстоуаніе то на тѣлеснѣ тѣ природѣ.

д. мѣщеніе то е мѣсто пренисподно, т. е. мѣсто безмаркѣ удаленно, отъ горны тѣ Божіи домове, и отъ обнѣтелн тѣ на Неговы тѣ свѣтїи [а].

Плодъ.

Днесъ сѣ покай и размысли сѣхъ па-

(а) Гдѣ ще бѣдн тѣи мѣсто? — Свѣщено то Писаніе, не ны го е открыло и обѣдило, и ны е сме дѣжны да сѣ стареми сѣ сичкы тѣ сы сны, да избѣгнеми отъ людскы тѣ мѣжкы, и да не испытваме и да не издрѣваме, гдѣ ще бѣдѣтѣ тѣ. —